

1893-2014

Gyülekezeti Hírmondó

2014. nyár

10. évf. 2. szám

Egyházi életrendünkben gyakorlat volt, és az ma is sokfelé, hogy tartottunk egy úgynevezett Cantate vasárnapot. Ez az egyházi éneklés kiemelt ünnepnapja volt, jelezve hogy a keresztyén ember és a gyülekezet életében milyen fontos lelki szerepe, feladata van az Istent dicsőítő, hódoló és bűnbánati zsoltároknak és dicséreteknek.

Amikor gyülekezeti lapunknak ez a száma megjelenik, éppen azon vasárnap este lesz kórusunk évváró koncertje, ezért írok néhány sort az éneklésről.

Azt látjuk a Bibliában, hogy Isten népe mindig éneklő nép volt! Mózesről Dávidig tele van az Ószövetség énekekkel Istenhez forduló hívőkkel.

És az Újszövetség sem hagy kétséget afelől, hogy az imádságnak ezt a formáját ismerték és gyakorolták. Gondoljunk Jézusra, aki maga is énekelt, készülve a golgotai keresztre, meg a Jelenések Könyvére ahol a megdicsőültek seregei éneklék a Bárány énekét.

Persze ismert az egyház és a vallástörténetből, a magyar keresztyénség történetéből is, hogy milyen erő, sokszor megtartó erő volt az ének. Áldjuk Istent, hogy énekelhetünk Róla és Neki.

Hálás a szívem azért, hogy a mi gyülekezetünk éneklő, énekelni szerető

gyülekezet volt minden időben. Fontos és hasznos, jó dolog ez! Mennyi mindent, ami a szívünkben van, segít velünk együtt fogalmazni és elmondani.

Hálás a szívem az Anima Soni zenekarunkért, az ifjúsági kórusunkért és a nagy kórusért. Köszönöm azoknak, akik ezekben a formációkban évek, vagy hosszú évtizedek óta nagy hűséggel szolgálnak.

A mi gyülekezeti Cantate vasárnapunkon június 15-én este dicsérjük és áldjuk az Urat közösen, énekkar és gyülekezet együtt.

Soli Deo Gloria!

Takaró Tamás
esperes lelkipásztor

A gyülekezet életéből

Népmozgalmi adatok

Konfirmáltuk:

Benke Balázs, Bolla Tamás, Buday László, Csobán Attila, Gálóczy Balázs, Kisjuhász József, Németh Attila, Benedek Zsófia, Farkas Zsuzsanna, Horváth Laura, Keserű Judit, Kovács Annamária, Rácz Tímea, Ruszkovics Erika, Szántó Gréta Melánia, Zechmeister Dominika Anasztázia, Szilágyi Anna, Szloboda Ágnes, Vida Boglárka Anna

Eltemettük:

Lakatos Gyöngyi, Gecse Tiborné, Pogány László, Diószegi Béla, Palágyi Mihály, Tordai Nándor

Megkereszteltük:

Dr. Farkas Zsuzsanna, Szloboda Ágnes, Bényi Anna, Varga Edina, Hemző Krisztián, Németh Levente István

Az elmúlt hónapok gyülekezeti programjai:

- Május 3. Konfirmandusok vizsgája.
Május 4. Konfirmáció. Családi úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.
Május 9. Ifjúságunk látogatása a dunaharaszti Bárka közösségben.
Május 22. Áldozócsütörtöki istentisztelet Soroksáron.
Május 25. Takaró Tamás Canonica Visitatiós és prédikációs szolgálata Külső-Kelenföldön.
Május 26. Ökumenikus pünkösdi előkészítő hét a soroksári gyülekezetben.
Május 28. Ifj. Takaró Tamás és a kórus szolgálata a soroksári pünkösdi előkészítőn.

Június 2-6. Pünkösdi előkészítő hét gyülekezetünkben, vendég lelkipásztorok szolgálatával.

Június 8. Pünkösdi, úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet.

Június 9. Pünkösdi másodnapi úrvacsorával egybekötött ünnepi istentisztelet. Rádió közvetítés a kórus szolgálatával.

Június 15. A kórus évváró koncertje templomunkban.

Az elkövetkező hónapok gyülekezeti eseményei: nyári táboraink

Hittanos tábor: június 30-tól július 4-ig Kisújszálláson.

A 6-14 éves kor közötti gyerekeket várjuk.

HITTANTÁBOR
KISÚJSZÁLLÁSON
2014. JÚNIUS 30 - JÚLIUS 4.

A TÁBOR KÖLTSÉGE : 27.000 FT RÉSZZLETFIZETÉSRE LEHETŐSÉGET BIZTOSÍTUNK
TOVÁBBI INFORMÁCIÓ ÉS JELENTKEZÉS A HITTANTATÓKNÁL

Mini ifi tábor: július 14-től július 20-ig Balatonalmádiban.

A 14-18 év közötti serdülő fiatalokat várjuk.

Kis ifi tábor: június 30-tól július 6-ig Szilvássváradon.

A 18-24 év közötti fiatalokat várjuk.

Nagy ifi konferenciája: július 28-tól augusztus 3-ig Balatonfüzfőn.

A 25-35 év közötti felnőtt fiatalokat várjuk.

A gyülekezet tagjai mesélik...

Ifjúságunk csendes hétvégéje Berekfürdőn

Idén a március 15-i ünnepi hétvégén nyílt lehetősége két nagyobbik ifjúsági csoportunknak, hogy eltöltsenek együtt pár napot Hortobágy nevezetes üdülőfalujában, Berekfürdőn.

Sokak számára ismeretlen volt még az új helyszín, de megérkezéskor mindenkiben eloszlottak a kételyek, hiszen eddigi talán legszebb szállásunkat pillanthattuk meg.

Még be sem fordultunk az udvarra, mikor a személyzetet megelőzve már köszöntött a felirat: Megbékélés háza. Ez volt az első pillanat, mikor rájöttünk, miért is érkeztünk ide valójában, azon túl, hogy barátainkkal legyünk. Fővárosi emberekként folyton zajok vesznek minket körül, állandó rohanásban vagyunk, igyekszünk megfelelni az egyetemen, munkahelyünkön, emberi kapcsolatainkban... De ez most más, itt pár napig áldott csendben lehetünk, megbékélhetünk embertársainkkal, magunkkal, és elsősorban Istennel.

Beljebb térve is jó érzéssel néztünk körül: gyönyörű, modern konferenciaközpont tárult elénk, amely minden igényre felkészülve várja vendégeit. Ifjúságunk bohémabb tagjai lelkesen vették birtokba a játszótér izgalmasabb játékait, mások már érkezéskor a napi politika alakulását vitatták meg a hívogató verandán, többen pedig azonnal a hely nevezetességéül szolgáló gyógyvíz áldásos hatásait élvezték ki. Ilyen színes ez a társaság...

Vacsora után Isten kegyelméből mindenki épségben megérkezett, így az esti alkalmat már teljes létszámban, 46-an hallgathattuk végig. Lelkészünk és ifjúságunk vezetője, ifj. Takaró Tamás az esti alkalmakon az irgalmas szamaritánus történetét hozta elénk. (Lk. 10. 25-37.) A jézusi példázat tükröt tart: vajon mi kik lennénk a történetben? Mit teszünk, ha környezetünkben sebesültet látunk? Észre vesszük-e magunk körül lelkileg sérült embertársainkat? Áldozunk-e időnkéből, energiánkból, anyagi javainkból hogy másokat fölemeljünk? És vajon mit tapasztalunk mi környezetünktől, mikor sebeink a földre gyürnek és megbénítanak minket? Hívó emberként tudjuk, tapasztaljuk, hogy Krisztusra mindig számíthatunk, ő bekötözi sebeinket és felemel, ha elbukunk. De néha kell egy társ, aki segít a hozzá vezető úton. Egy szamaritánus, aki elvezet a „fogadóba”. Ne legyünk hát kevélyek, vegyük észre mások sebeit, és hajoljunk le hozzájuk. (“Aki leereszkedik, az a másikat alázza meg, aki lehajol, önmagát.”)

A szombat reggeli napindító áhítatot bőséges reggeli követte, a délelőtt pedig többnyire sportolással telt. A fiúk közül legtöbben fociztak, mások ping-pongoztak, biliárdoztak. A lányok sétáltak egyet a faluban, beszélgettek, vagy csak élvezték a csendet és a pihenés lehetőségét.

A lányok

Az ebéd utáni csendes pihenőt követően már nagyobb létszámban látogattuk meg a fürdőt. Bár kisebb vihar kerekedett, a félig fedett, meleg vizű medencéből félelem nélkül néztük az elemek harcát. A vihar elcsendesedett, így visszatértünk a szállásra, és a finom vacsora után folytattunk a közös elmélyülést az irgalmas szamaritánus történetében. Az este baráti beszélgetésekkel, és közös játékkal zajlott.

Vasárnap a karcagi református gyülekezet vendégszeretétét élveztük. Lélekemelő és bátorító igehirdetést hallhattunk arról, hogy legyünk korunk társadalmában büszkén, emelt fővel keresztyének, még ha a világ bolondnak is tart minket ezért időnként.

Vasárnap közös ebéd után hálával a szívünkben tértünk haza.

Köszönjük az Úr Jézusnak, és a gyülekezetnek, hogy lehetőségünk van ezekre a közösségben eltöltött napokra, igehallgatásra, együtt gondolkodásra. Ilyenkor a Lélek lángja mindig jobban ég bennünk, és könyörgünk, hogy ne aludjon ki a hétköznapokon sem. Figyelmes szívet kérünk Krisztustól, hogy észrevegyük sebzett embertársainkat, erőt, hogy el tudjuk őket hordozni, és gyógyító szeretetet, hogy enyhítsük fájdalmukat, míg a szent fogadóba érnek.

És kegyelmet, hogy a “megbékélés háza” ne csak pár napig legyen egy távoli faluban szállásunk, hanem a nyüzsgő fővárosban is nap mint nap otthonunk.

Karakas Dorottya

„Most jó helyre érkezél.....”

A május utolsó napjaiban megrendezett Református Zenei Fesztivál ezúttal gyülekezetünk Anima Soni zenekara számára is biztosította a lehetőséget, hogy rangos előadók között (Vujicsics együttes, Sebő együttes stb) a rendezvénysorozat egyik

kiemelt helyszínén, fő műsoridőben mutatkozhasson be.

Tűzött a nap, amikor a Bakáts téren felállított nagyszínpad elé értem... Az Anima Soni lelkes rajongótáborát azonban nem olyan könnyű eltántorítani. A Pesterzsébet – központi „kemény mag” már helyet foglalt a színpad előtt felsorakoztatott székeken és a nézőtér felét gyakorlatilag meg is töltötte.

Hát igen... ”Most jó helyre érkezél...”- gondoltam magamban egyik kedvenc A.S. számomat idézve. (És nagy örömmel nyugtáztam, hogy unokaöcsém is itt van, aki felpakolva feleséget és gyerekeket, úgy döntött, hogy a karácsonyra kapott Anima Soni CD dalait most élőben is szívesen meghallgatná. Végül is Pilisszentlélekről csak egy óra az út...). S egy ilyen jó koncertért megéri utazni – ez az utólagos vélemény... Hajrá Anima Soni!!

Az Anima Soni zenekar

A koncert kis csúszással kezdődött, de aztán a hatvan perc mintha egy szempillantás alatt elrepült volna. A CD-ről és a korábbi koncertekről már jól ismert szerzeményeket a még kevesebbet játszott újabb dalok egészítették ki, mint a Drót, Készen állok, Egyszer volt, Szabadságörvény és egy angol nyelven elhangzó, de a többihez hasonlóan bibliai igazságokat megfogalmazó Open your eyes. (A várhatóan öszre elkészülő második CD-n ezek az újdonságok is hallhatók lesznek majd)/ Az Anima Sonit korra, nemre stb. való tekintet nélkül valamennyien kedveljük. És akkor még

nem említettem a koncertet felkonferáló szervezőt, akiből az utolsó szám elhangzása után spontán szakadtak ki a többünket megmosolyogtató, de a nyilvánvaló elismerést kifejező szavak.

E rokonszenv ékes bizonyítéka, hogy a közönség sorai közt a legfiatalabb korosztály is képviseltette magát (kisiskolás hittanosok) és engedve Márti hívásának, ha nem is közvetlenül a színpad előtt, hanem kissé szégyenlősen félrehúzódva, de azért aktívan közreműködtek a Homokra házadat ne helyezd című dal mondanivalójának hathatósabb megértésében. (Ez ugyanis egy ún. ”mutogatós” dal.)

Az ember persze mindig telhetetlen, szerettük volna az összes ismert szerzeményt hallani. Hiányzott Tomi, hát jó, a hivatalos családi program igazolta, (egy esküvőről nem illik távol maradni), de akkor is... Sajnos csak egy ráadás volt, hiszen a fesztivál adta lehetőségek miatt ügyelni kellett az időkeretekre. (De ezt a kis morgolódást itt a végén nem kell azért komolyan venni:)

Összességében megvalósult mindaz, amit a zenekar ars poetikájában megfogalmazott: „hitvallóként, lélekhangként reményt, örömet és vigaszt nyújtani” azoknak, akik őket hallgatják. S ha a zenei igényesség, minőség az elmélyült gondolatisággal találkozik és mindez az Istentől nyert felszabadultság örömeiben tolmácsolható – kell ennél több?

Köszönjük a zenekar tagjainak és hála legyen érte Istenünknek.

Kovács Bernadette

Kitekintő

Évfordulók

június 15-től szeptember 15-ig

705 éve, 1309. június 15-én történt Tamás esztergomi érsek I. Károly néven magyar királlyá koronázta Károly Róbertet a budai Nagyboldogasszony-templomban.

405 éve, 1609. június 17-én történt fejezte be és keletkezte Szenczi Molnár Albert Új magyar grammatika című, az első teljes rendszeres nyelvtanunkat tartalmazó művét, amely 1610-ben látott nyomtatásban napvilágot.

95 éve, 1919. június 20-án történt Elhunyt Csontváry Kosztká Tivadar, magyar festő (* 1853).

135 éve, 1879. június 29-én történt Megszületett Móricz Zsigmond magyar író († 1942).

160 éve, 1854. június 29-én történt
Elhunyt Kossuth Zsuzsanna, az 1848–49-es szabadságharcban a tábori kórházak főápolónője, Kossuth Lajos legfiatalabb húga

130 éve, 1884. július 1-jén történt
Megszületett Kisfaludi Strobl Zsigmond szobrász, a két világháború közötti szobrászat egyik legjelentősebb alakja, kétszeres Kossuth-díjas († 1975)

85 éve, 1929. július 2-án történt
Elindult a budapesti Svábhegyre a villamosított fogaskerekű vasút.

170 éve, 1844. július 2-án történt
Először hangzott fel a Nemzeti Színházban a Kölcsey Ferenc *Hymnus, a' Magyar nép zivataros századaiból* című költeményének megzenésítésére kiírt pályázatot megnyerő Erkel Ferenc vezényletével Nemzeti Imádságunk, az *Isten áldd meg a Magyarat*.

165 éve, 1849. július 2-án történt
Hősi halt halált a csatamezőn Gábor Áron, az 1848–49-es forradalom és szabadságharc legendás ágyúöntője és tüzérszertje.

165 éve, 1849. július 5-én történt
Elhunyt Vasvári Pál történész, filozófus, forradalmár, a "márciusi ifjak" egyik vezéralakja.

310 éve, 1704. július 6-án történt
II. Rákóczi Ferencet erdélyi fejedelemmé választották.

Rákóczi tallérja

960 éve, 1054. július 16-án történt
Bizáncban Umbe bíboros a Hagia Szophia templom oltárára helyezte a Kerulláriosz Mihály bizánci pátriárkát kiközösítő bullát, ezzel a kereszténység két részre, keleti és nyugati egyházra szakadt (schizma) Konstantinápoly és Róma központtal.

135 éve, 1879. július 19-én történt
Megszületett Móra Ferenc író, publicista, régész († 1934).

500 éve, 1514. július 20-án történt
Mártírhalált halt a székely köznemesi származású Dózsa György, (másik nevén: Székely György), a középkori Magyarország legnagyobb parasztfelkelésének, az 1514. évi nagy parasztháborúnak hadvezére.

100 éve, 1914. július 28-án történt
Ferenc József osztrák császár és magyar király, mint birodalmi legfőbb hadúr döntésével az Osztrák–Magyar Monarchia hadat üzent Szerbiának, amellyel kiobbantotta az I. világháborút.

165 éve, 1849. július 31-én történt
Életét áldozta a segesvári csatában Petőfi Sándor magyar költő, forradalmár, nemzeti hős, a magyar szabadság harcosa.

105 éve, 1909. július 31-én történt
Megszületett Halassy Olivér kétszeres olimpiai bajnok vízilabdázó, versenyző († 1946).

195 éve, 1819. augusztus 7-én történt
Megszületett Keresztessy József 1848-as honvéd hadnagy, vívó, a magyar kardvívó iskola megalapítója, a magyar vívórendszer kialakítója és bevezetője († 1895).

350 éve, 1664. augusztus 10-én történt
Meggötötték a magyar történelem nagy szégyeneként említett vasvári békét, amely a törökök kezén hagyta Váradot, Érsekújvárt, a Bánságot és négy felvidéki megyét.

165 éve, 1849. augusztus 13-án történt
Görgey tábornok a honvédsereg főerőivel Világosnál (Arad vm.) feltétel nélkül letette a fegyvert Rüdiger orosz lovassági tábornok előtt.

80 éve, 1934. augusztus 14-én történt
Vízre bocsátották a Ganz Hajógyárban a "Budapest"-et, az első hazai építésű Duna-tengerjáró hajót.

85 éve, 1929. augusztus 17-én történt
Elhunyt Benedek Elek újságíró, író, „a nagy mesemondó”, a magyar gyermekirodalom egyik megteremtője, az ifjúság kiemelkedő nevelője.

580 éve, 1434. augusztus 29-én történt
Megszületett Janus Pannonius pécsi püspök, az első név szerint ismert magyar (-horvát) költő és humanista († 1472).

440 éve, 1574. augusztus 30-án történt
Megszületett Szenczi Molnár Albert Biblia-kiadó református pap, nyelvtudós, filozófus, zsoltárárköltő, egyházi író, műfordító († 1639).

75 éve, 1939. szeptember 1-jén történt
A hitleri hadsereg megtámadta Lengyelországot, ezzel kezdetét vette Európában a II. világháború.

510 éve, 1504. szeptember 4-én történt
Lisszabonban Amerigo Vespucci, Firenze legfőbb előjárójának olasz nyelven levelet írt, amelyben elsőként írta le az Új Világ, a Mundus Novus felfedezését.

20 éve, 1994. szeptember 8-án történt
Elhunyt Szentágothai János egyetemi professzor, akadémiai elnök, neurobiológus, a funkcionális anatómia és az idegtudományok kutatásának és oktatásának világviszonylatban is kiemelkedő művelője, reneszánsz egyéniségű iskolateremtő génius.

75 éve, 1939. szeptember 17-én történt
A Szovjetunió a Molotov–Ribbentrop-paktum értelmében hadüzenet nélkül megtámadta Lengyelországot.

**„Az pedig az örök élet, hogy
megismerjenek téged”
(János 17:3.)**

Pesterzsébet, 2014. április 20.
Takaró Tamás, esperes

**MEGÁLLT MAGA JÉZUS
KÖZÖTTÜK
Húsvét**

Lectio: Lukács evangéliuma 24; 36-48

„És mikor ezeket beszélék, megállta maga Jézus ő közöttök, és monda nékik: Békesség néktek! Megrémülvén pedig és félvén, azt hívék, hogy valami lelket látnak.

És monda nékik: Miért háborodtatok meg, és miért támadnak szívetekben okoskodások? Lássátok meg az én kezeimet és lábaimat, hogy én magam vagyok: tapogassatok meg engem, és lássatok; mert a léleknek nincs húsa és csontja, a mint látjátok, hogy nékem van!

És ezeket mondván, megmutatá nékik kezeit és lábait.

Mikor pedig még nem hívék az öröm miatt, és csodálkoznak, monda nékik: Van-é itt valami enni valótok? Ők pedig adának néki egy darab sült halat, és valami lépesméz, melyeket elvön, és előttök evék.

És monda nékik: Ezek azok a beszédek, melyeket szóltam néktek, mikor még veletek valék, hogy szükség beteljesedni mindazoknak, a mik megirattak a Mózes törvényében, a prófétáknál és a zsoltároknak én felőlem.

Akkor megnyilatkoztatá az ő elméjüket, hogy értsék az írásokat. És monda nékik: Így van megírva, és így kellett szenvedni a Krisztusnak, és feltámadni a halálból harmadnapon: És prédikáltatni az ő nevében

a megtérésnek és a bűnök bocsánatának minden pogányok között, Jeruzsálemtől elkezdve. Ti vagytok pedig ezeknek bizonyosságai.”

Alapige: Lukács evangéliuma 24; 36

„És mikor ezeket beszélék, megállta maga Jézus ő közöttök, és monda nékik: Békesség néktek!”

Kedves Testvérek! A Biblia híradása, elbeszélése szerint a húsvét reggelén elsőként Jézus sírjához igyekvők nem a feltámadásban gondolkodtak, hanem a halál természetében gondolkodtak. A halál az halál. A halál komoly dolog. Jézust nagypénteken megfeszítették, meghalt. És elindulnak a halotthoz, hogy megadják a megholtak, a megholt testének a végső tisztességet. Mennek a temetőbe, viszik a balzsamozás eszközeit és keresik a halottak közt a saját halottjukat.

Azért mennek ki a temetőbe, hogy a halott Jézus testével foglalkozzanak. Nem hisznek húsvétban. Nincs egyikőjüknek sem a szívében húsvéti hit. A legkisebb sem. Nem hisznek Jézus feltámadásában. Mert igaz, hogy Jézus többször elmondta, hogy szenvednie kell, megölik, meg fog halni, de a harmadnapon feltámad. *Hát igen, ezt mondta! De a halál az halál!* Abban hittek, hogy a halál győz. Még hozzá végérvényesen győz, és végérvényesen legyőzi Jézust is. **Ezért nem feltámadás hittal, hanem halálba vetett hittal mentek húsvét reggelén ahhoz a sírhoz.**

Testvérek! Nem lehet őket egy pillanatra sem megróni ezért, hiszen ilyenek vagyunk mi is, még templomba járó keresztyén emberek is, hiszünk a halálban. És sokkal inkább hiszünk a halál valóságában, végérvényes, mindent lezáró realitásában, mint Isten ígében, amelyik azt mondja nem a halál az emberi élet végén a végső záró pont. Ott kettőspont van.

Igen testvérek, az igazság az, hogy ha látta valaki meghalni Jézust, márpedig a sírhoz

először érkező asszonyok, ők valóban ott álltak Jézus keresztye alatt, név szerint is fel vannak sorolva. Szóval, akik látták meghalni Jézust, biztosak voltak benne, hogy elérkezett végérvényesen a vég, azért mennek húsvét reggelén, hogy amit láttak, és ami bekövetkezett, azt befejezzék azzal, hogy bebalzsamozzák, megkenik a meghalt Jézus testét.

Ezek az asszonyok úgy mennek, ahogy mi is megyünk a temetőbe, valaki szerettünk testéhez, hogy visszük magunkkal azt, amit a temetőbe ilyenkor vinni szoktunk, beszélgettek egymás közt, ahogy mi is szoktunk, beszélgetni egymás közt, mikor megyünk a temetőbe. Szomorú asszonyok voltak ezek, hiszen a halál szomorú dolog. Olyan szomorúak voltak, mint az emmausi tanítványok, akik húsvét délutánján tartottak hazafelé végtelenül csalódottan, elkeseredetten: Jézus meghalt, és vége mindennek, nincs tovább. Összegyűltek azok az asszonyok is elvégezni azt, amit el kell végezniük, de áhítattal mentek, kegyes érzésekkel, jó szándékkal. Az egész balzsamozás azért történik, hogy legalább a teste még egy darabig maradjon velünk.

Testvérek! **Úgy megképzett előttem, hogy nem hasonlítanak úgy nagy általánosságban a keresztyén gyülekezeteink ahhoz az első húsvét reggeli gyülekezethez, azokhoz az asszonyokhoz?** Húsvét reggel az emberek összejönnek a templomokba, talán máskor nem is nagyon, összejönnek a templomokba, emlékeznek, ők sem felejtették el Jézust. Van egy közös tradíció, amelyikbe beleszülettünk, hogy hát húsvét van, ilyenkor templomba szoktunk menni, ragaszkodunk keresztyén eszmékhez, úgy, ahogy. Néhány alól felmentjük magunkat, hogy ránk ez nem érvényes, talán tudunk néhány szép húsvéti éneket. Kicsit eltemplomozunk, kicsit balzsamozunk, aztán

hazamegyünk, és mintha mi sem történt volna. Nem úgy érzékelitek ti is, mint én, hogy valami nagyon hiányzik a húsvéti ünnepléseinkből? **Hiányzik belőle az az erő,** ami aztán minden napra, amikor innen hazamegyünk, segít. Hiányzik az **a hit,** hiányzik az **az öröm,** amit a feltámadott Jézustól kaphatunk. Marad az emlék, a szép, régi, egyházi tradíció, meg egy kis balzsamozás. Hogy még holnap is, meg jövőre is legyen húsvét.

Testvérek, ha nincs húsvéti hitünk, akkor csak jó szándékú emlékezésünk van. Jó indulatú, jó szándékú, tisztességes, de semmi más, amiből nem lesz haszna holnap után a munkahelyeden senkinek. Se neked. Nem lesz haszna egyetlen családtagnak, nem tudsz segíteni senkinek, csak balzsamozunk.

Azok az asszonyok nem hittel mentek. Az az első gyülekezet Jézus körül, ott a sírja körül nem hívőkből állt. **Nem hitték a feltámadást.** Csak balzsamozni mentek. Mert, hogy így szokás, meg hogy van bennünk egy kegyes áhítat, azért. Testvérek, akinek csak halott Krisztusa van, aki azzal az emlékekkel él, hogy Jézus egyszer itt járt a földön, valami vallásalapító volt, egyébként nagyon szép dolgokat mondanak róla a Bibliában, milyen nagyszerű orvos volt, milyen jólelkű ember volt, **de húsvéti hit nem születik az ember szívében, akkor csüggedt, balzsamozó keresztyén marad.**

Én úgy látom, kísérti a gyülekezeteinket, sok gyülekezeti tagunkat, hogy **az emléket őrzik, a tradíciót őrzik, de valójában nem hiszik, hogy Jézus feltámadott és él.** Nem hiszik. Végighallgatjuk az evangéliumot arról, hogy feltámadott az Úr, íme, most is olvastuk, tényleg feltámadott. *Vagy nem? Ki tudja? Én sem tudom. Maga sem volt ott.* - mondják a bölcsek. *De egyáltalán ki hallott olyat, hogy feltámadás? Hát tavasszal, a természetben látjuk, de hogy egy ember, valaki, ez nem!*

És kedves testvérek, Jézus olyan irgalmas velünk, hogy a sok okoskodásunk közepette

akkor is, és most is valami csodálatos dolgot tett és tesz, ez a feltámadott és valóban élő Jézus, **egyszerűen megjelent közöttük**. De különös, hogyan történik ez. Azért különös, mert nem hitték ugyan a tanítványok sem, az asszonyok sem, először senki sem, hogy Jézus feltámadt, aztán egyre többen kezdik beszélni, akik találkoztak vele, akik látták, akik együtt voltak vele, és akkor a tanítványokban valami lázas vágy kezd megszületni: *Lehet, hogy mégis igaz? Hát nem létezik, ha találkozott Máriával, ő is ezt mondja. Ha találkozott az emmausi férfiakkal, ezek is ezt mondják? Akkor lehet, hogy mégis talán, ilyen csoda is történhetett, hogy feltámadott az Úr, tényleg lehet, hogy mindez igaz volt?*

És kedves testvérek! Miközben a tanítványok, el tudom képzelni, milyen lázas igyekezettel próbálták összegyűjteni a híreket, **egyszer csak Jézus megáll közöttük**. Így van írva: „megállt maga Jézus közöttük”. Iszonyatosan megrettentek. Először azt hitték valami szellem, valami lélek. Aztán Jézus köszöntötte őket: „Békesség néktek” Ez olyan köszöntés volt, az arám nyelven, mintha mi összetalálkoznánk az utcán, és egymásnak azt mondjuk: Jó napot. Jézus egyszer csak azt mondta nekik: Jó napot! És amikor látta, hogy a döbbenetük végtelen, akkor azt mondta: Itt a kezem, itt a testem. Tapogassatok meg, nézzétek meg a sebeket, én vagyok. És látva hogy a döbbenet nem oszlik, azt mondta: Adjatok enni! És halat eszik és lépes mézet.

Íme, ott áll előttük a feltámadott, aki legyőzte a halált. Ez a húsvét lényege, hogy megállt Jézus közöttük. És ez a mai üzenet, hogy **Jézus segítségül jön a mi természetünkből eredő hitetlenségünknek.** Mert világos, hogy inkább hiszünk a halálnak, amikor látunk valakit meghalni, mint annak, hogy létezik feltámadás is. De Jézus segítségül jön, hogy ne okoskodjunk. Megállt közöttük.

Kedves testvérek! Jézus Krisztus személye, és

a feltámadásba vetett hit őrzi az egyházat, a gyülekezeteket. És ha ezt a hitet elveszítjük, akkor megszűnne, ahogy nem fog, de megszűnne az egyház. Megszűnnének gyülekezetek. Testvérek! **Ha nincs húsvéti hitünk, akkor nincs hitük.** Értsük meg egymást! Értsük meg az ígét! Akinek húsvéti hite nincs, annak nincs hite. És ami van húsvét nélkül, az biztosan elmúlik. **Akinek húsvéti hite nincs, annak nincs hite, és amit hitnek gondol, biztos, hogy elmúlik.** Biztos. Nincs kivétel. Marad a balzsamozás.

Kedves testvérek! Húsvéti hit nélkül a nagypéntek az Isten bukása. Húsvéti hit nélkül a Golgota keresztje Isten csődje, Isten veresége, és a gonosz győzelme. Az élet veresége és a halál győzelme. Húsvéti hit nélkül csak úgy indulhatunk tovább innen, hogy meghalok és nincs tovább. De Jézus maga megállt közöttük húsvét reggelén.

Drága testvérek! Értsétek meg, **ha nincs húsvéti hitünk, nincs bűnbocsánatunk sem.** Húsvéti hit nélkül, éppen semmink nincs. És majd elmondom, húsvéti hittel meg mindenünk van. Milyen jó, hogy Isten válaszolt nagypéntekre, Isten válasza nagypéntekre húsvét. Az a válasza, hogy a halálból van kiút, és ezt az utat ő megnyitotta. Így a halál többé nem megsemmisülés, nem feloldódás. Nem fogunk utána öltetni egy új testet, és a lelkünk elindul vándorolni. Ez mind mese.

Húsvét reggelén a feltámadott megállt közöttük maga, és benne megállt a győzelem, Isten terve beteljesedése. **Testvérek, húsvét azt jelenti, hogy a hívő embereknek már minden lehetségessé válik!** Lehetségessé válik, hogy a legnagyobb élet sötétségükben fény ragyogjon. Lehetségessé válik, hogy ha elbuktak, fel tudnak állni. Lehetségessé válik, hogy akármilyen bűn mélységébe jutnak, ki tudnak belőle jönni. Húsvéti hittel minden lehetséges nekünk. Húsvéti hit nélkül hitetlenek vagyunk, marad a balzsamozás, az emlékezés. Egy kis ima, egy kis

ének, egy kis úrvacsora, aztán a semmi. Minden marad tovább.

Szeretném felhívni a figyelmeteket arra, hogy mikor jelenik meg Jézus. Azt mondja az ige: „Amikor a tanítványok ezeket beszélgették”. Vagyis Jézus feltámadásáról beszéltek. *Igen, lehet? - Nem. Valóság? - Nem valóság.* **Szóval, amikor a Jézusról beszélgetnek, akkor és eközben megjelent nekik Jézus.** Testvérek! Fontos ezt megérteni, hogy amikor Jézusról beszélünk, az ő feltámadásáról, akkor ő maga is ott van! De mennyire hiányzik a családi otthonainkból! Jézusról beszélgetünk soha napján, kiskedden. Még akkor sem! Mikor jelent meg a feltámadott? Amikor róla beszélgettek megjelent valóságosan is.

Kedves testvérek! **Jézus azóta is ott van, és megáll közöttünk, ahol ketten vagy hárman az ő nevében vannak, ahol róla szó van.** És ha hiányzik a magyar családok életéből, azért hiányzik, mert nem téma. Készültünk húsvétra, ugye? Készültünk mindnyájan a magunk módján. Készültünk bevásárlással, ajándékkal, meglepetésekkel, jó szándékkal, szép hagyományokat felelevenítve. Tojást festettünk, ki mit csinált.

Hol állt meg Jézus közöttük? **Ott, ahol róla beszélgettek.** Nálatok mi volt? Ahol róla beszélgettek. Nem a sonkáról, meg a tojásról. Jézusról. És testvérek a feltámadott és ma is élő Jézus ma is megjelenik ott, ahol róla beszélnek. Megjelenik. Valóságosan jelen van. A győztes, feltámadott, húsvéti Jézus itt van. Teljes biztonsággal, teljes bizonyossággal kijelentem: itt van. Róla beszélünk. Hiszed-e ezt? Kedves testvérek! Ha azt tudjuk csendben mondani: Igen Uram, én ezt hiszem, hogy Jézus itt van a feltámadott Krisztus él, és jelen van, akkor végül tegyünk úgy, mint az emmausi tanítványok tettek. Amikor Jézus beszélget velük, a kétségbeesett, szomorú, Jézus halálában hívő emmausi tanítványokkal, és el kezdett gerjedezni a szívük, miközben

hallgatták Jézust, és elérkeztek a házukig, akkor azt kérték Jézustól: Maradj velünk! És Jézus úgy csinált, mintha el akarna menni. És ez van írva az igében: „És kényszerítették, hogy menjen be hozzájuk.”

Ha hiszed, hogy a feltámadott és élő Jézus itt van, tedd már meg egyszer, hogy kéred, hogy ne csak a templom ajtóig, hanem jöjjön veled haza. Mert tudjátok, az emmausi tanítványok szeme is akkor nyílt meg, amikor Jézus be is ment a házukba. Jaj, ne játsszuk azt a játékot, hogy idáig tartott, a templom ajtóig tartott a húsvét! Mert akkor tényleg csak odáig fog tartani! Egyszer merjük már kimondani: **Uram, maradj velem! Gyere be hozzám!** És kényszerítették Jézust. És hazament velük, és bement hozzájuk.

Nem ő hiányzik az otthonunkból? Csak idáig a templomajtóig, de tovább ne gyere Uram! Azért az mégis csak az én magánszférám otthon! El ne engedd Jézust, ha innen kilépsz. Bátran, hittel mond neki: Gyere haza és maradj velem! És ő azt ígérte: „És ha valaki megnyitja az ő ajtaját énelöttem, bemegyek ahhoz, vele vacsorálok, és ő énvelem.” Boldog találkozást itt és otthon, a te otthonodban, a feltámadott és élő Jézussal!

Áldott húsvétot kívánok!

Ámen!

Nyári rendszeres gyülekezeti alkalmak

Hivatali idő: kedd, szerda, csütörtök 9-12.

Hétközi alkalmak: minden csütörtökön 10 órától gyülekezeti bibliára

A többi hétközi gyülekezeti alkalom nyáron szünetel

Vasárnap 10.00 felnőtt- és gyermek istentisztelet, illetve gyermekmegőrzés

NAGYIFI TÁBOR

2014. július 28 - augusztus 3.

BALATONFÜZFŐ

A globalizálódó világ és ami mögötte van

Dr. Drábik János, Dr. Raffay Ernő, Dr. Bogár László, Hegedűs Lóránt, Takaró Mihály

további információ: ifj. Takaró Tamás / www.pkre.hu ; tel: 061 283 0029

Gyülekezeti hírmondó: a Pesterzsébet Központi Református Egyházközség kiadványa.

Cím: 1204 Budapest, Ady Endre u. 81. 283-00-29 www.pkre.hu

Felelős szerkesztő: Pappné G. Judit

Felelős kiadó: Takaró Tamás esperes, lelkipásztor